

Službeni list

Europske unije

C 372



Hrvatsko izdanje

Informacije i objave

Svezak 57.

20. listopada 2014.

Sadržaj

IV. Obavijesti

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

Sud Europske unije

2014/C 372/01	Posljednje objave Suda Europske unije u <i>Službenom listu Europske unije</i>	1
---------------	---	---

V. Objave

SUDSKI POSTUPCI

Sud

2014/C 372/02	Predmet C-150/14: Žalba koju je 31. ožujka 2014. podnio Goldsteig Käsereien Bayerwald GmbH protiv presude Općeg suda (treće vijeće) od 29. siječnja 2014. u predmetu T-47/13, Goldsteig Käsereien Bayerwald GmbH protiv Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) i Christin Vieweg	2
2014/C 372/03	Predmet C-339/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 14. srpnja 2014. uputio Oberlandesgericht Nürnberg (Njemačka) – kazneni postupak protiv Andreasa Wittmanna	2
2014/C 372/04	Predmet C-342/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 16. srpnja 2014. uputio Bundesfinanzhof (Njemačka) – X-Steuerberatungsgesellschaft protiv Finanzamt Hannover-Nord	3
2014/C 372/05	Predmet C-371/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 1. kolovoza 2014. uputio Finanzgericht Hamburg (Njemačka) – APEX GmbH Internationale Spedition protiv Hauptzollamt Hamburg-Stadt . .	3
2014/C 372/06	Predmet C-375/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 6. kolovoza 2014. uputio Tribunale di Frosinone (Italija) – kazneni postupak protiv Rosarije Laezza	4

2014/C 372/07	Predmet C-386/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 13. kolovoza 2014. uputio Cour administrative d'appel de Versailles (Francuska) – Groupe Steria SCA protiv Ministère des finances et des comptes publics	4
2014/C 372/08	Predmet C-388/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 14. kolovoza 2014. uputio Finanzgericht Köln (Njemačka) – Timac Agro Deutschland GmbH protiv Finanzamt Sankt Augustin.	5
2014/C 372/09	Predmet C-389/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 18. kolovoza 2014. uputio Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italija) – Esso Italiana srl i dr. protiv Comitato nazionale per la gestione della Direttiva 2003/87/CE i dr.	5
2014/C 372/10	Predmet C-390/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 18. kolovoza 2014. uputio Eparchiako Dikastirio Larnakas (Cipar) – Astinomikos Diefthindis Larnakas protiv Masouda Mehrabiparija	7
2014/C 372/11	Predmet C-391/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 18. kolovoza 2014. uputio Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italija) – Api Raffineria di Ancona SpA protiv Comitato nazionale per la gestione della Direttiva 2003/87/CE i dr.	7
2014/C 372/12	Predmet C-392/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 18. kolovoza 2014. uputio Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italija) – Lucchini in Amministrazione straordinaria SpA protiv Comitato nazionale per la gestione della Direttiva 2003/87/CE i dr.	9
2014/C 372/13	Predmet C-393/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 18. kolovoza 2014. uputio Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italija) – Dalmine SpA protiv Comitato nazionale per la gestione della Direttiva 2003/87/CE i dr.	10
2014/C 372/14	Predmet C-394/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 18. kolovoza 2014. uputio Amtsgericht Rüsselsheim (Njemačka) – Sandy Siewert i dr. protiv Condor Flugdienst GmbH.	11
2014/C 372/15	Predmet C-395/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 19. kolovoza 2014. uputio Bundesverwaltungsgericht (Njemačka) – Vodafone GmbH protiv Savezne Republike Njemačke	12

Opći sud

2014/C 372/16	Predmet T-471/11: Presuda Općeg suda od 5. rujna 2014. – Éditions Odile Jacob protiv Komisije („Tržišno natjecanje — Koncentracije — Tržište izdavanja knjiga — Odluka koja koncentraciju proglašava spojivom sa zajedničkim tržištem pod uvjetom nazadprodaje imovine — Odluka kojom stjecatelj odobrava prenesenu imovinu — Odluka u vezi s istim postupkom koja je donesena nakon što je Opći sud poništio početnu odluku — Pravni interes — Povreda članka 266. UFEU-a — Povreda obveza određenih uvjetnom odlukom o odobrenju — Razlikovanje između uvjeta i tereta — Načelo neretroaktivnosti — Ocjena kandidature cesionara — Neovisnost cesionara u odnosu na cedenta — Zloporaba ovlasti — Obveza obrazloženja”)	13
2014/C 372/17	Predmet T-516/11: Presuda Općeg suda od 9. rujna 2014. – MasterCard i dr. protiv Komisije („Pristup dokumentima — Uredba (EZ) br. 1049/2001 — Dokumenti u vezi s analizom koristi i troškova prihvatanja različitih sredstava plaćanja od strane trgovaca — Dokumenti treće osobe — Odbijanje pristupa — Izuzeće u vezi sa zaštitom procesa odlučivanja — Izuzeće u vezi sa zaštitom komercijalnih interesa treće osobe”)	13
2014/C 372/18	Predmet T-218/12: Presuda Općeg suda od 10. rujna 2014. – Micrus Endovascular protiv OHIM-a – Laboratorios Delta (DELTA) („Žig Zajednice — Postupak povodom prigovora — Prijava za registraciju verbalnog žiga Zajednice DELTA — Raniji međunarodni i nacionalni figurativni žigovi DELTA PORTUGAL i naziv društva LABORATORIOS DELTA — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009”)	14
2014/C 372/19	Predmet T-461/12: Presuda Općeg suda od 9. rujna 2014. – Hansestadt Lübeck protiv Komisije („Državne potpore — Pristojbe zračnih luka — Zračna luka Lübeck — Odluka o otvaranju postupka propisanog u članku 108. stavku 2. UFEU-a — Članak 107. stavak 1. UFEU-a — Očita greška u ocjeni — Članak 10. Uredbe (EZ) br. 659/1999”)	15

2014/C 372/20	Predmet T-494/12: Presuda Općeg suda od 9. rujna 2014. – Biscuits Poult protiv OHIM-a – Banketbakkerij Merba (Biscuit) („Dizajn Zajednice — Postupak za proglašavanje ništavosti — Registrirani dizajn Zajednice koji prikazuje razlomljeni keks — Razlog ništavosti — Nedostatak individualnog karaktera — Članak 4., članak 6. i članak 25. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 6/2002”) 16
2014/C 372/21	Predmet T-199/13: Presuda Općeg suda od 10. rujna 2014. – DTM Ricambi protiv OHIM-a – STAR (STAR) („Žig Zajednice — Postupak povodom prigovora — Prijava za registraciju figurativnog žiga Zajednice STAR — Raniji međunarodni figurativni žig STAR LODI — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009”) 16
2014/C 372/22	Predmet T-555/14: Tužba podnesena 25. srpnja 2014. – Estonija protiv Komisije 17
2014/C 372/23	Predmet T-567/14: Tužba podnesena 1. kolovoza 2014. – Group OOD protiv OHIM-a – Kosta Ilijev (GROUP Company TOURISM & TRAVEL) 18
2014/C 372/24	Predmet T-585/14: Tužba podnesena 4. kolovoza 2014. – Slovenija protiv Komisije 19
2014/C 372/25	Predmet T-586/14: Tužba podnesena 7. kolovoza 2014. – Xinyi PV Products (Anhui) Holdings protiv Komisije 20
2014/C 372/26	Predmet T-597/14: Tužba podnesena 11. kolovoza 2014. – Cham i Bena Properties protiv Vijeća 21
2014/C 372/27	Predmet T-602/14: Tužba podnesena 11. kolovoza 2014. – Bena Properties protiv Vijeća. 22
2014/C 372/28	Predmet T-615/14: Tužba podnesena 14. kolovoza 2014. – Fútbol Club Barcelona protiv OHIM-a (Prikaz grba) 22
2014/C 372/29	Predmet T-165/14: Rješenje Općeg suda od 3. rujna 2014. – ANKO protiv Komisije i REA-e 23

IV.

(Obavijesti)

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

SUD EUROPSKE UNIJE

Posljednje objave Suda Europske unije u *Službenom listu Europske unije*

(2014/C 372/01)

Posljednja objava

SL C 361, 13.10.2014.

Prethodne objave

SL C 351, 6.10.2014.

SL C 339, 29.9.2014.

SL C 329, 22.9.2014.

SL C 315, 15.9.2014.

SL C 303, 8.9.2014.

SL C 292, 1.9.2014.

Ti su tekstovi dostupni na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V.

(Objave)

SUDSKI POSTUPCI

SUD

Žalba koju je 31. ožujka 2014. podnio Goldsteig Käsereien Bayerwald GmbH protiv presude Općeg suda (treće vijeće) od 29. siječnja 2014. u predmetu T-47/13, Goldsteig Käsereien Bayerwald GmbH protiv Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) i Christin Vieweg

(Predmet C-150/14)

(2014/C 372/02)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Žalitelj: Goldsteig Käsereien Bayerwald GmbH (zastupnik: S. Biagosch, odvjetnik)

Druge stranke u postupku: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni), Christin Vieweg

Sud Europske unije (deveto vijeće) odbio je žalbu odlukom od 4. rujna 2014. i žalitelju naložio snošenje vlastitih troškova postupka.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 14. srpnja 2014. uputio Oberlandesgericht Nürnberg (Njemačka)
– kazneni postupak protiv Andreasa Wittmanna**

(Predmet C-339/14)

(2014/C 372/03)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Oberlandesgericht Nürnberg

Stranke glavnog postupka

Andreas Wittmann

Druge stranke: Generalstaatsanwaltschaft Nürnberg

Prethodno pitanje

Treba li članak 11. stavak 4. Direktive 2006/126/EZ Europskog parlamenta i Vijeća⁽¹⁾ tumačiti na način da je s oduzimanjem vozačke dozvole izjednačena situacija kada vozaču vozila pravo na upravljanje vozilom nije oduzeto samo zbog toga što mu je to pravo već ranije oduzeto, pa ga stoga ne posjeduje, a istodobno je određeno da se toj osobi kroz određeno razdoblje ni u kojem slučaju ne može dati novo pravo na upravljanje vozilom?

⁽¹⁾ Direktiva 2006/126/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 20. prosinca 2006. o vozačkim dozvolama (SL L 403, str. 18.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 8., str. 107.).

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 16. srpnja 2014. uputio Bundesfinanzhof (Njemačka) – X-Steuerberatungsgesellschaft protiv Finanzamt Hannover-Nord

(Predmet C-342/14)

(2014/C 372/04)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesfinanzhof

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: X-Steuerberatungsgesellschaft

Tuženik: Finanzamt Hannover-Nord

Prethodna pitanja

1. Protivi li se članak 5. Direktive 2005/36/EZ ⁽¹⁾ ograničavanju slobode pružanja usluga u slučaju da društvo za porezno savjetovanje osnovano prema propisima jedne države članice, u državi članici u kojoj ima svoj poslovni nastan – a u kojoj djelatnost poreznog savjetovanja nije regulirana – sastavi poreznu prijavu za primatelja usluga u drugoj državi članici te je preda poreznom organu, a u toj drugoj državi članici nacionalni propisi određuju da društvo za porezno savjetovanje mora posjedovati priznanje ovlaštenja za profesionalno obavljanje usluga podrške u poreznim stvarima, te da ga porezni savjetnici moraju odgovorno voditi?
2. Može li se društvo za porezno savjetovanje u okolnostima navedenim u prvom pitanju s uspjehom pozvati na članak 16. stavke 1. i 2. Direktive 2006/123/EZ ⁽²⁾, i to bez obzira na to u kojoj od dviju država članica pruža uslugu?
3. Treba li članak 56. UFEU-a tumačiti na način da se protivi ograničenju slobode pružanja usluga propisima države članice primatelja usluga u okolnostima navedenim u prvom pitanju, ako društvo za porezno savjetovanje nema poslovni nastan u toj državi?

⁽¹⁾ Direktiva 2005/36/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. rujna 2005. o priznavanju stručnih kvalifikacija (SL L 255, str. 22.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 1., str. 125.).

⁽²⁾ Direktiva 2006/123/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o uslugama na unutarnjem tržištu (SL L 376, str. 36.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 47., str. 160.).

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 1. kolovoza 2014. uputio Finanzgericht Hamburg (Njemačka) – APEX GmbH Internationale Spedition protiv Hauptzollamt Hamburg-Stadt

(Predmet C-371/14)

(2014/C 372/05)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Finanzgericht Hamburg

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: APEX GmbH Internationale Spedition

Tuženik: Hauptzollamt Hamburg-Stadt

Prethodna pitanja

1. Je li Provedbena uredba Vijeća (EU) br. 260/2013 ⁽¹⁾ o proširenju konačne antidampinške pristojbe uvedene Uredbom (EZ) br. 1458/2007 na uvoz džepnih plinskih kremenih upaljača koji se ne mogu ponovno puniti podrijetlom iz Narodne Republike Kine na uvoz džepnih plinskih kremenih upaljača koji se ne mogu ponovno puniti poslanih iz Socijalističke Republike Vijetnama, bez obzira na to imaju li deklarirano podrijetlo iz Republike Vijetnama ili ne (SL 2013 L 82 od. 22. ožujka 2013., str. 10. do 17., u daljnjem tekstu: Uredba br. 260/2013) nevaljana jer u trenutku donošenja Uredbe br. 260/2013 antidampinška pristojba uvedena Uredbom (EZ) br. 1458/2007, čije je proširenje određeno, više nije bila na snazi?

Ako na prvo pitanje bude odgovoreno negativno:

2. Je li Uredba br. 260/2013 nevaljana jer nije dokazano da je došlo do izbjegavanja mjere određene Uredbom (EZ) br. 1458/2007 ⁽²⁾ u smislu članka 13. stavka 1. Uredbe br. [1225/2009]?

⁽¹⁾ SL L 82, str. 10.

⁽²⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 1458/2007 od 10. prosinca 2007. o uvođenju konačne antidampinške pristojbe na uvoz džepnih plinskih kremenih upaljača koji se ne mogu ponovno puniti podrijetlom iz Narodne Republike Kine, koji su poslani ili su podrijetlom s Tajvana, kao i na uvoz određenih džepnih kremenih upaljača koji se mogu ponovno puniti podrijetlom iz Narodne Republike Kine, koji su poslani ili su podrijetlom s Tajvana (SL 2007 L 326, str. 1.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 6. kolovoza 2014. uputio Tribunale di Frosinone (Italija) –
kazneni postupak protiv Rosarije Laezza**

(Predmet C-375/14)

(2014/C 372/06)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunale di Frosinone

Stranke glavnog postupka

Rosarija Laezza

Prethodno pitanje

Trebaju li se članci 49. i prateći. i 56. i prateći Ugovora o funkcioniranju Europske unije, kako su dopunjeni s obzirom na načela sadržana u presudi Suda od 16. veljače 2012. u predmetu C-72/10, tumačiti na način da su u suprotnosti s nacionalnim propisom koji predviđa obvezno besplatno ustupanje prava na uporabu materijalne i nematerijalne imovine u vlasništvu, koju čini mreža za upravljanjem i primanjem oklada, po prestanku te djelatnosti zbog konačnog isteka dozvole ili zbog učinka odluka o gubitku prava ili opozivu?

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 13. kolovoza 2014. uputio Cour administrative d'appel de
Versailles (Francuska) – Groupe Steria SCA protiv Ministère des finances et des comptes publics**

(Predmet C-386/14)

(2014/C 372/07)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Cour administrative d'appel de Versailles

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Groupe Steria SCA

Tuženik: Ministère des finances et des comptes publics

Prethodno pitanje

Treba li članak 43. Ugovora o EZ-u, koji je postao članak 49. UFEU-a, u vezi sa slobodom poslovnog nastana tumačiti u smislu da se protivi tome da zakonodavstvo koje se odnosi na francuski sustav porezne integracije dopušta integracijskom društvu majci neutralizaciju reintegracije dijela troškova i tereta, paušalno utvrđenih u visini od 5 % neto iznosa dividendi koje je to društvo naplatilo, jedino od rezidentnih društava koje čine dio integracije, dok to zakonodavstvo tom društvu majci odbija takvo pravo za dividende koje doprinose njegova društva kćeri sa sjedištem u drugoj državi članici koje, da su rezidenti, bi objektivno bila podobna, u slučaju izbora u tom smislu?

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 14. kolovoza 2014. uputio Finanzgericht Köln (Njemačka) –
Timac Agro Deutschland GmbH protiv Finanzamt Sankt Augustin**

(Predmet C-388/14)

(2014/C 372/08)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Finanzgericht Köln

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Timac Agro Deutschland GmbH

Tuženik: Finanzamt Sankt Augustin

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 49. UFEU-a (članak 43. UEZ-a) tumačiti tako da se protivi odredbi kao što je članak 52. stavak 3. EStG-a (Einkommensteuergesetz, Zakon o porezu na prihod), ako je uzrok uračunavanja gubitaka inozemne stalne poslovne jedinice u visini u kojoj su se prije toga uzimali u obzir za smanjenje poreza prodaja te stalne poslovne jedinice drugom društvu kapitala koje pripada istoj grupaciji kao i prodavatelj, a ne ostvarenje dobiti?
2. Treba li članak 49. UFEU-a (članak 43. UEZ-a) tumačiti tako da se protivi odredbi kao što je članak 23. stavak 1.a DBA Deutschland/Österreich 2000. (Sporazum o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja između Njemačke i Austrije iz 2000.), prema kojoj su od porezne osnovice njemačkog poreza izuzeti prihodi iz Austrije oporezivi u Austriji, ako se gubici nastali austrijskoj stalnoj poslovnoj jedinici njemačkog društva kapitala više ne mogu uzeti u obzir u Austriji jer je stalna poslovna jedinica prodana austrijskom društvu kapitala koje pripada istoj grupaciji kao i njemačko društvo kapitala?

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 18. kolovoza 2014. uputio Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italija) – Esso Italiana srl i dr. protiv Comitato nazionale per la gestione della Direttiva 2003/87/CE i dr.

(Predmet C-389/14)

(2014/C 372/09)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Esso Italiana srl, Eni SpA, Linde Gas Italia srl

Tuženici: Comitato nazionale per la gestione della Direttiva 2003/87/CE e per il supporto nella gestione delle attività di progetto del Protocollo di Kyoto, Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Presidenza del Consiglio dei Ministri

Prethodna pitanja

1. Je li Odluka Europske komisije 2013/448/EU ⁽¹⁾ od 5. rujna 2013. nevaljana zbog toga što prilikom izračuna emisijskih jedinica za besplatnu raspodjelu nije uzela u obzir postotak emisija povezanih s izgaranjem ispušnog plina – ili procesnih plinova u industriji čelika – niti postotak emisija povezanih s topline iz kogeneracije, čime je povrijedila članak 290. UFEU-a i članak 10a. stavke 1., 4. i 5. Direktive 2003/87/EZ ⁽²⁾, prekoračila granice ovlasti koje su joj dodijeljene tom direktivom i djelovala protivno ciljevima direktive (promicanje korištenja energetski učinkovitijih tehnologija i uvažavanje zahtjeva gospodarskog razvoja i zapošljavanja)?
2. Je li Odluka Europske komisije 2013/448/EU od 5. rujna 2013. nevaljana s obzirom na članak 6. UEU-a, zato što je u suprotnosti s člankom 1. Dodatnog protokola uz Europsku konvenciju za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda (EKLP) kao i člankom 17. te konvencije s obzirom na to da su tom odlukom neopravdano povrijeđena legitimna očekivanja društava tužitelja da će zadržati imovinu koja se sastoji u preliminarnoj količini dodijeljenih emisijskih jedinica i na koje oni imaju pravo na temelju odredbi direktive, što je dovelo do gubitka gospodarske koristi povezane s tom imovinom?
3. Je li Odluka Europske komisije 2013/448/EU od 5. rujna 2013. nevaljana u dijelu u kojem definira međusektorski faktor korekcije s obzirom da se tom odlukom krši članak 296. stavak 2. UFEU-a i članak 41. Povelje o temeljnim pravima Europske unije jer nije primjereno obrazložena?
4. Je li Odluka Europske komisije 2013/448/EU od 5. rujna 2013. nevaljana u dijelu u kojem definira međusektorski faktor korekcije s obzirom da se tom odlukom krši članak 10a. stavak 5. Direktive 2003/87/EZ, načelo proporcionalnosti sadržano u članku 5. stavku 4. UEU-a, te je osim toga manjkava zbog neprovođenja istrage i pogreške u ocjeni s obzirom na činjenicu da prilikom izračuna najveće količine emisijskih jedinica za besplatnu raspodjelu (podatak relevantan za definiciju jedinstvenog međusektorskog faktora korekcije) nije uzela u obzir učinke izmjena u tumačenju pojma „uređaj za izgaranje” koje su nastupile između prvog (2005.-2007.) i drugog razdoblja (2008.-2012.) provedbe Direktive 2003/87/EZ?
5. Je li Odluka Europske komisije br. 448/2013/EU od 5. rujna 2013. nevaljana dijelu u kojem definira međusektorski faktor korekcije zbog povrede članka 10a. stavka 5. Direktive 2003/87/EZ, članka 9a. stavka 2. Direktive 2003/87/EZ, te je osim toga manjkava zbog neprovođenja istrage i pogreške u ocjeni s obzirom na činjenicu da je izračun najveće količine emisijskih jedinica za besplatnu raspodjelu (podatak relevantan za definiciju jedinstvenog međusektorskog faktora korekcije) izvršen na temelju podataka koje su dostavile države članice, a koji su međusobno neusklađeni jer se temelje na različitim tumačenjima članka 9a. stavka 2. Direktive 2003/87/EZ?
6. Je li Odluka Europske komisije 2013/448/EU od 5. rujna 2013. nevaljana u dijelu u kojem definira međusektorski faktor korekcije zbog povrede postupovnih pravila iz članka 10a. stavku 1. i članku 23. stavku 3. Direktive 2003/87/EZ?

⁽¹⁾ Odluka Komisije od 5. rujna 2013. o nacionalnim provedbenim mjerama za prijelaznu besplatnu dodjelu emisijskih jedinica stakleničkih plinova u skladu s člankom 11. stavkom 3. Direktive 2003/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 240, str. 27.).

⁽²⁾ Direktiva 2003/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. listopada 2003. o uspostavi sustava trgovanja emisijskim jedinicama stakleničkih plinova unutar Zajednice i o izmjeni Direktive Vijeća 96/61/EZ (Tekst značajan za EGP) (SL L 275, str. 32.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 9., str. 28.).

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 18. kolovoza 2014. uputio Eparchiako Dikastirio Larnakas (Cipar) – Astinomikos Diefthindis Larnakas protiv Masouda Mehrabiparija

(Predmet C-390/14)

(2014/C 372/10)

Jezik postupka: grčki

Sud koji je uputio zahtjev

Eparchiako Dikastirio Larnakas

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Astinomikos Diefthindis Larnakas

Tuženik: Masoud Mehrabipari

Prethodna pitanja

1. Uzimajući u obzir načelo iskrene suradnje, načelo djelotvornosti u postizanju ciljeva direktiva, kao i načelo proporcionalnosti, primjerenosti i razumnosti kazni, mogu li se članci 15. i 16. Direktive 2008/115/EZ ⁽¹⁾ tumačiti na način da dopuštaju pokretanje kaznenog postupka na temelju nacionalnog propisa koji je postojao prije prenošenja (članak 19. [stavak 1. točke (f) i (i) Zakona o strancima i useljavanju, pod naslovom „Poglavlje 105.”]), protiv državljanina treće zemlje s nezakonitim boravkom protiv kojega su bezuspješno primijenjene prisilne mjere udaljavanja i koji je bio pritvoren u razdoblju duljem od 18 mjeseci zbog toga što nije posjedovao putovnicu i nije surađivao s vlastima oko izdavanja takve putovnice preko njegovog veleposlanstva, pozivajući se na strah od progona od strane iranskih vlasti?
2. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje, može li se navedeni kazneni postupak pokrenuti odmah nakon isteka najduljeg roka pritvora od 18 mjeseci radi protjerivanja, te zato državljanin treće zemlje s nezakonitim boravkom nije pušten na slobodu već može i dalje ostati u pritvoru zato što je protiv njega pokrenut kazneni postupak, ako sud to smatra potrebnim zbog opasnosti od bijega?
3. Koje je značenje izraza „nedostatak suradnje” državljanina treće zemlje, u smislu članka 15. [stavka 6. točke (a)] Direktive 2008/115/EZ i, osobito, može li se značenje tog pojma podudarati s odredbama nacionalnog prava (člankom 19. [stavkom 1. točkama (f) i (i) Zakona o strancima i useljavanju, pod naslovom „Poglavlje 105.”]), koje svako odbijanje „predočenja nadležnoj osobi bilo koje isprave koju on zatraži” podvrgava kaznenim sankcijama, kao i svako „aktivno ili pasivno opiranje ili sprečavanje nadležne osobe u izvršavanju njezinih dužnosti” zato što nije predočio putovnicu, kada u isto to vrijeme nisu podneseni dokazi o radnjama koje su vlasti poduzele u odnosu na vlasti zemlje porijekla radi uspješnog udaljavanja državljanina treće zemlje?

⁽¹⁾ Direktiva 2008/115/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2008. o zajedničkim standardima i postupcima država članica za vraćanje državljanina trećih zemalja s nezakonitim boravkom (SL L 348, str. 98.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 8., str. 188.).

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 18. kolovoza 2014. uputio Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italija) – Api Raffineria di Ancona SpA protiv Comitato nazionale per la gestione della Direttiva 2003/87/CE i dr.

(Predmet C-391/14)

(2014/C 372/11)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Api Raffineria di Ancona SpA

Tuženici: Comitato nazionale per la gestione della Direttiva 2003/87/CE, Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero dello Sviluppo Economico

Prethodna pitanja

1. Je li Odluka Europske komisije 2013/448/EU ⁽¹⁾ od 5. rujna 2013. nevaljana zbog toga što prilikom izračuna emisijskih jedinica za besplatnu raspodjelu nije uzela u obzir postotak emisija povezanih s izgaranjem ispušnog plina – ili procesnih plinova u industriji čelika – niti postotak emisija povezanih s toplinom iz kogeneracije, čime je povrijedila članak 290. UFEU-a i članak 10a. stavke 1., 4. i 5. Direktive 2003/87/EZ ⁽²⁾, prekoračila granice ovlasti koje su joj dodijeljene tom direktivom i djelovala protivno ciljevima direktive (promicanje korištenja energetski učinkovitijih tehnologija i uvažavanje zahtjeva gospodarskog razvoja i zapošljavanja)?
2. Je li Odluka Europske komisije 2013/448/EU od 5. rujna 2013. nevaljana s obzirom na članak 6. UEU-a zato što je u suprotnosti s člankom 1. Dodatnog protokola uz Europsku konvenciju za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda (EKLJP) kao i člankom 17. te konvencije s obzirom da su tom odlukom neopravdano povrijeđena legitimna očekivanja društava tužitelja da će zadržati imovinu koja se sastoji u preliminarnoj količini dodijeljenih emisijskih jedinica i na koje oni imaju pravo na temelju odredbi direktive, što je dovelo do gubitka gospodarske koristi povezane s tom imovinom?
3. Je li Odluka Europske komisije 2013/448/EU od 5. rujna 2013. nevaljana u dijelu u kojem definira međusektorski faktor korekcije s obzirom da se tom odlukom krši članak 296. stavka 2. UFEU-a i članak 41. Povelje o temeljnim pravima Europske unije jer nije primjereno obrazložena?
4. Je li Odluka Europske komisije 2013/448/EU od 5. rujna 2013. nevaljana u dijelu u kojem definira međusektorski faktor korekcije s obzirom da se tom odlukom krši članak 10a. stavak 5. Direktive 2003/87/EZ, načelo proporcionalnosti sadržano u članku 5. stavku 4. UEU-a te je osim toga manjkava zbog neprovođenja istrage i pogreške u ocjeni s obzirom na činjenicu da prilikom izračuna najveće količine emisijskih jedinica za besplatnu raspodjelu (podatak relevantan za definiciju jedinstvenog međusektorskog faktora korekcije) nije uzela u obzir učinke izmjena u tumačenju pojma „uređaj za izgaranje” koje su nastupile između prvog (2005-2007) i drugog razdoblja (2008-2012) provedbe Direktive 2003/87/EZ?
5. Je li Odluka Europske komisije br. 448/2013/EU od 5. rujna 2013. nevaljana dijelu u kojem definira međusektorski faktor korekcije zbog povrede članka 10a. stavka 5. Direktive 2003/87/EZ, članka 9a. stavka 2. Direktive 2003/87/EZ te je osim toga manjkava zbog neprovođenja istrage i pogreške u ocjeni s obzirom na činjenicu da je izračun najveće količine emisijskih jedinica za besplatnu raspodjelu (podatak relevantan za definiciju jedinstvenog međusektorskog faktora korekcije) izvršen na temelju podataka koje su dostavile države članice, a koji su međusobno neusklađeni jer se temelje na različitim tumačenjima članka 9a. stavka 2. Direktive 2003/87/EZ?
6. Je li Odluka Europske komisije 2013/448/EU od 5. rujna 2013. nevaljana u dijelu u kojem definira međusektorski faktor korekcije zbog povrede postupovnih pravila iz članka 10a. stavku 1. i članku 23. stavku 3. Direktive 2003/87/EZ?

⁽¹⁾ Odluka Komisije od 5. rujna 2013. o nacionalnim provedbenim mjerama za prijelaznu besplatnu dodjelu emisijskih jedinica stakleničkih plinova u skladu s člankom 11. stavkom 3. Direktive 2003/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 240. str. 27.)

⁽²⁾ Direktiva 2003/87/EZ Europskog Parlamenta i Vijeća od 13. listopada 2003. o uspostavi sustava trgovanja emisijskim jedinicama stakleničkih plinova unutar Zajednice i o izmjeni Direktive Vijeća 96/61/EZ (Tekst značajan za EGP) (SL L 275, str. 32.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 9., str. 28.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 18. kolovoza 2014. uputio Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italija) – Lucchini in Amministrazione straordinaria SpA protiv Comitato nazionale per la gestione della Direttiva 2003/87/CE i dr.

(Predmet C-392/14)

(2014/C 372/12)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Lucchini in Amministrazione Straordinaria SpA

Tuženici: Comitato nazionale per la gestione della Direttiva 2003/87/CE, Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero dello Sviluppo Economico

Prethodna pitanja

1. Je li Odluka Europske komisije 2013/448/EU ⁽¹⁾ od 5. rujna 2013. nevaljana zbog toga što prilikom izračuna emisijskih jedinica za besplatnu raspodjelu nije uzela u obzir postotak emisija povezanih s izgaranjem ispušnog plina – ili procesnih plinova u industriji čelika – niti postotak emisija povezanih s toplinom iz kogeneracije, čime je povrijedila članak 290. UFEU-a i članak 10a. stavke 1., 4. i 5. Direktive 2003/87/EZ ⁽²⁾, čime je povrijedila članak 290. UFEU-a i članak 10a. stavke 1., 4. i 5. Direktive 2003/87/EZ, prekoračila granice ovlasti koje su joj dodijeljene tom direktivom i djelovala protivno ciljevima direktive (promicanje korištenja energetski učinkovitijih tehnologija i uvažavanje zahtjeva gospodarskog razvoja i zapošljavanja)?
2. Je li Odluka Europske komisije 2013/448/EU od 5. rujna 2013. nevaljana s obzirom na članak 6. UEU-a zato što je u suprotnosti s člankom 1. Dodatnog protokola uz Europsku konvenciju za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda (EKLJP) kao i člankom 17. te konvencije s obzirom da su tom odlukom neopravdano povrijeđena legitimna očekivanja društava tužitelja da će zadržati imovinu koja se sastoji u preliminarnoj količini dodijeljenih emisijskih jedinica i na koje oni imaju pravo na temelju odredbi direktive, što je dovelo do gubitka gospodarske koristi povezane s tom imovinom?
3. Je li Odluka Europske komisije 2013/448/EU od 5. rujna 2013. nevaljana u dijelu u kojem definira međusektorski faktor korekcije s obzirom da se tom odlukom krši članak 296. stavka 2. UFEU-a i članak 41. Povelje o temeljnim pravima Europske unije jer nije primjereno obrazložena?
4. Je li Odluka Europske komisije 2013/448/EU od 5. rujna 2013. nevaljana u dijelu u kojem definira međusektorski faktor korekcije s obzirom da se tom odlukom krši članak 10a. stavak 5. Direktive 2003/87/EZ, načelo proporcionalnosti sadržano u članku 5. stavku 4. UEU-a te je osim toga manjkava zbog neprovođenja istrage i pogreške u ocjeni s obzirom na činjenicu da prilikom izračuna najveće količine emisijskih jedinica za besplatnu raspodjelu (podatak relevantan za definiciju jedinstvenog međusektorskog faktora korekcije) nije uzela u obzir učinke izmjena u tumačenju pojma „uređaj za izgaranje” koje su nastupile između prvog (2005-2007) i drugog razdoblja (2008-2012) provedbe Direktive 2003/87/EZ?
5. Je li Odluka Europske komisije br. 448/2013/EU od 5. rujna 2013. nevaljana dijelu u kojem definira međusektorski faktor korekcije zbog povrede članka 10a. stavka 5. Direktive 2003/87/EZ, članka 9a. stavka 2. Direktive 2003/87/EZ te je osim toga manjkava zbog neprovođenja istrage i pogreške u ocjeni s obzirom na činjenicu da je izračun najveće količine emisijskih jedinica za besplatnu raspodjelu (podatak relevantan za definiciju jedinstvenog međusektorskog faktora korekcije) izvršen na temelju podataka koje su dostavile države članice, a koji su međusobno neusklađeni jer se temelje na različitim tumačenjima članka 9a. stavka 2. Direktive 2003/87/EZ?

6. Je li Odluka Europske komisije 2013/448/EU od 5. rujna 2013. nevaljana u dijelu u kojem definira međusektorski faktor korekcije zbog povrede postupovnih pravila iz članka 10a. stavku 1. i članku 23. stavku 3. Direktive 2003/87/EZ?

- ⁽¹⁾ Odluka Komisije od 5. rujna 2013. o nacionalnim provedbenim mjerama za prijelaznu besplatnu dodjelu emisijskih jedinica stakleničkih plinova u skladu s člankom 11. stavkom 3. Direktive 2003/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 240. str. 27.)
- ⁽²⁾ Direktiva 2003/87/EZ Europskog Parlamenta i Vijeća od 13. listopada 2003. o uspostavi sustava trgovanja emisijskim jedinicama stakleničkih plinova unutar Zajednice i o izmjeni Direktive Vijeća 96/61/EZ (Tekst značajan za EGP) (SL L 275, str. 32.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 9., str. 28.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 18. kolovoza 2014. uputio Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italija) – Dalmine SpA protiv Comitato nazionale per la gestione della Direttiva 2003/87/CE i dr.

(Predmet C-393/14)

(2014/C 372/13)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Dalmine SpA

Tuženici: Comitato nazionale per la gestione della Direttiva 2003/87/CE, Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero dello Sviluppo Economico

Prethodna pitanja

1. Je li Odluka Europske komisije 2013/448/EU ⁽¹⁾ od 5. rujna 2013. nevaljana zato što se kod izračuna emisijskih jedinica za besplatnu dodjelu ne vodi računa o postotku emisija koje su povezane sa sagorijevanjem ispušnih plinova (ili plinova koji nastaju u procesu obrade čelika) kao ni onih koje su povezane sa toplinskom energijom koja nastaje kongeneracijom, čime se krši članak 290. UFEU-a i članak 10.a stavci 1., 4. i 5. Direktive 2003/87/EZ ⁽²⁾ jer se prekoračuju ovlasti koje proizlaze iz iste direktive te je u suprotnosti s ciljevima direktive (poticanje energetski učinkovitijih tehnologija i očuvanje gospodarskog razvoja i zaposlenosti)?
2. Je li Odluka Europske komisije 2013/448/EU od 5. rujna 2013. nevaljana u smislu članka 6. UEU-a jer je suprotna članku 1. Dodatnog protokola Konvenciji za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda (EKZLJP) kao i članku 17. iste konvencije, s obzirom na to da su neopravdano povrijeđena legitimna očekivanja društava koji traže da zadrže istu količinu emisijskih jedinica koje su im privremeno dodijeljene i koje im pripadaju na temelju odredbi direktive, čime im se onemogućava ostvarenje ekonomske prednosti povezane s navedenim jedinicama?
3. Je li Odluka Europske komisije 2013/448/EU od 5. rujna 2013. nevaljana u dijelu u kojemu je definiran međusektorski faktor korekcije, s obzirom na to se Odlukom krši članak 296. stavak 2. UFEU-a i članak 41. Povelje Europske unije o temeljnim pravima tako što ona ne sadrži potrebno obrazloženje?
4. Je li Odluka Europske komisije 2013/448/EU od 5. rujna 2013. nevaljana u dijelu u kojemu je definiran međusektorski faktor korekcije, s obzirom na to da se Odlukom krši članak 10.a stavak 5. Direktive 2003/87/EZ i načelo proporcionalnosti iz članka 5. stavka 4. UEU-a te s obzirom na to da je Odluka zahvaćena povredom neprovođenja istrage i pogrešnom ocjenom, imajući u vidu da se za izračun najveće ukupne količine jedinica za besplatnu dodjelu (podatak koji je od značaja za definiranje jedinstvenog međusektorskog faktora korekcije) ne vodi računa o učincima promjene tumačenja pojma „pogona za sagorijevanje” između prve (2005.-2007.) i druge faze (2008.-2012.) provedbe Direktive 2003/87/EZ?

5. Je li Odluka Europske komisije br. 448/2013/EU od 5. rujna 2013. nevaljana u dijelu u kojemu je definiran međusektorski faktor korekcije, s obzirom na to da se Odlukom krši članak 10.a stavak 5. Direktive 2003/87/EZ i članak 9.a stavak 2. Direktive 2003/87/EZ, s obzirom na to da nije provedena istraga te da je počinjena pogreška u ocjeni, imajući u vidu da je izračun najveće ukupne količine jedinica za besplatnu dodjelu (podatak koji je od značaja za definiranje jedinstvenog međusektorskog faktora korekcije) izvršen na temelju podataka koje su dostavile države članice koji su nedosljedni jer se temelje na različitom tumačenju članka 9.a stavka 2. Direktive 2003/87/EZ?
6. Konačno, je li Odluka Europske komisije 2013/448/EU od 5. rujna 2013. nevaljana u dijelu u kojemu je definiran međusektorski faktor korekcije, s obzirom na povredu postupovnog pravila iz članka 10.a stavka 1. i članka 23. stavka 3. Direktive 2003/87/EZ?

-
- ⁽¹⁾ Odluka Komisije od 5. rujna 2013. o nacionalnim provedbenim mjerama za prijelaznu besplatnu dodjelu emisijskih jedinica stakleničkih plinova u skladu s člankom 11. stavkom 3. Direktive 2003/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 240, str. 27.)
- ⁽²⁾ Direktiva 2003/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. listopada 2003. o uspostavi sustava trgovanja emisijskim jedinicama stakleničkih plinova unutar Zajednice i o izmjeni Direktive Vijeća 96/61/EZ (Tekst značajan za EGP) (SL L 275, str. 32.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 9., str. 28.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 18. kolovoza 2014. uputio Amtsgericht Rüsselsheim (Njemačka)
– Sandy Siewert i dr. protiv Condor Flugdienst GmbH**

(Predmet C-394/14)

(2014/C 372/14)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Amtsgericht Rüsselsheim

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Sandy Siewert, Emma Siewert, Nele Siewert

Tuženik: Condor Flugdienst GmbH

Prethodna pitanja

1. Mora li se izvanredna okolnost u smislu članka 5. stavka 3. Uredbe (EZ) br. 261/2004 ⁽¹⁾ izravno odnositi na rezervirani let?
2. U slučaju da su izvanredne okolnosti koje nastupe tijekom ranijih letova relevantne za kasniji let: moraju li se razumne mjere koje treba poduzeti stvarni zračni prijevoznik u skladu s člankom 5. stavkom 3. Uredbe odnositi samo na sprečavanje izvanredne okolnosti ili i na izbjegavanje duljeg kašnjenja?
3. Treba li intervencije trećih osoba koje djeluju na vlastitu odgovornost i kojima je povjereno izvršavanje zadaća koje spadaju pod djelatnost zračnog prijevoznika smatrati izvanrednim okolnostima u smislu članka 5. stavka 3. Uredbe?
4. U slučaju potvrdnog odgovora na pitanje 3: je li pri ocjeni bitno tko je (zrakoplovna kompanija, operator zračne luke itd.) trećoj osobi dao nalog?

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 261/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. veljače 2004. o utvrđivanju općih pravila odštete i pomoći putnicima u slučaju uskraćenog ukrcaja i otkazivanja ili dužeg kašnjenja leta u polasku te o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 295/91 (Tekst značajan za EGP) (SL L 46, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 26., str. 21.).

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 19. kolovoza 2014. uputio Bundesverwaltungsgericht
(Njemačka) – Vodafone GmbH protiv Savezne Republike Njemačke**

(Predmet C-395/14)

(2014/C 372/15)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesverwaltungsgericht

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Vodafone GmbH

Tuženik: Savezna Republika Njemačka

Prethodno pitanje

Treba li članak 7. stavak 3. Direktive 2002/21/EZ ⁽¹⁾ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. ožujka 2002. o zajedničkom regulatornom okviru za elektroničke komunikacijske mreže i usluge (Okvirna direktiva) tumačiti tako da je državno regulatorno tijelo, koje je operatora sa značajnom tržišnom snagom obvezalo na pružanje usluga zaključivanja poziva u mobilnim mrežama i koje je naknade koje se za to zahtijevaju podvrgnulo obvezi odobravanja u skladu s postupkom predviđenim u navedenoj odredbi Direktive, obvezno postupak iz članka 7. stavka 3. Direktive 2002/21/EZ ponovno provesti prije svakog odobravanja konkretno zahtijevanih naknada?

⁽¹⁾ SL L 108, str. 33.; SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 49., str. 25.

OPĆI SUD

Presuda Općeg suda od 5. rujna 2014. – Éditions Odile Jacob protiv Komisije

(Predmet T-471/11) ⁽¹⁾

(„Tržišno natjecanje — Koncentracije — Tržište izdavanja knjiga — Odluka koja koncentraciju proglašava spojivom sa zajedničkim tržištem pod uvjetom nazadprodaje imovine — Odluka kojom stjecatelj odobrava prenesenu imovinu — Odluka u vezi s istim postupkom koja je donesena nakon što je Opći sud poništio početnu odluku — Pravni interes — Povreda članka 266. UFEU-a — Povreda obveza određenih uvjetnom odlukom o odobrenju — Razlikovanje između uvjetâ i teretâ — Načelo neretroaktivnosti — Ocjena kandidature cesionara — Neovisnost cesionara u odnosu na cedenta — Zlorabâ ovlasti — Obveza obrazloženja”)

(2014/C 372/16)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelji: Éditions Odile Jacob SAS (Pariz, Francuska) (zastupnici: inicijalno O. Fréget, M. Struys i L. Eskenazi, a zatim O. Fréget, L. Eskenazi i D. Béranger, i konačno O. Fréget i L. Eskenazi, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: C. Giolito, O. Beynet i S. Noë, agenti)

Intervenijenti koji podržavaju tuženika: Lagardère SCA (Pariz, Francuska) (zastupnici: A. Winckler, F. de Bure, J.-B. Pinçon i L. Bary, odvjetnici); i Wendel (Pariz) (zastupnici: M. Trabucchi, F. Gordon i A. Gosset-Grainville, odvjetnici)

Predmet

Zahtjev za poništenje Odluke Komisije C (2011) 3503 od 13. svibnja 2011., donesenoj u predmetu COMP/M.2978 – Lagardère/Natexis/VUP, nastavno na presudu od 13. rujna 2010., Éditions Odile Jacob/Komisija (T-452/04, Zb., EU: T:2010:385), kojom je Komisija ponovno odobrila Wendel Investissement kao preuzimatelja prenesene imovine na temelju obveza iz Komisijine Odluke od 7. siječnja 2004. kojom se dopušta operacija koncentracije Lagardère/Natexis/VUP.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Éditions Odile Jacob SAS-u nalaže se snošenje troškova, uključujući troškove postupka privremene pravne zaštite.

⁽¹⁾ SL C 305, 15.10.2011.

Presuda Općeg suda od 9. rujna 2014. – MasterCard i dr. protiv Komisije

(Predmet T-516/11) ⁽¹⁾

(„Pristup dokumentima — Uredba (EZ) br. 1049/2001 — Dokumenti u vezi s analizom koristi i troškova prihvatanja različitih sredstava plaćanja od strane trgovaca — Dokumenti treće osobe — Odbijanje pristupa — Izuzeće u vezi sa zaštitom procesa odlučivanja — Izuzeće u vezi sa zaštitom komercijalnih interesa treće osobe”)

(2014/C 372/17)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelji: MasterCard, Inc. (Wilmington, Delaware, Sjedinjene Američke Države); MasterCard International, Inc. (New York, New York, Sjedinjene Američke Države); i MasterCard Europe (Waterloo, Belgija) (zastupnici: inicijalno B. Amory, V. Brophy i S. McInnes, a zatim B. Amory i V. Brophy, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: F. Clotuche-Duvieusart i V. Bottka, agenti)

Predmet

Zahtjev za poništenje Komisijine odluke od 12. srpnja 2011. koja tužiteljima odbija odobrenje pristupa određenim dokumentima treće osobe u vezi s analizom koristi i troškova prihvaćanja različitih sredstava plaćanja od strane trgovaca.

Izreka

1. Poništava se Odluka Europske komisije od 12. srpnja 2011., koja MasterCardu Inc., MasterCard Internationalu Inc. i MasterCardu Europe odbija pristup određenim dokumentima treće osobe u vezi s analizom koristi i troškova prihvaćanja različitih sredstava plaćanja od strane trgovaca, jer odbija pristup dokumentima koji su obrađivali:
 - koristi i troškove prihvaćanja različitih sredstava plaćanja od strane trgovaca (početno izvješće od 2. lipnja 2009.);
 - koristi i troškove prihvaćanja različitih sredstava plaćanja od strane trgovaca – dio 1. metodološkog izvješća od 28. rujna 2009. [revidirana verzija koja sadrži očitovanja zainteresiranih stranaka i Komisijine Glavne uprave (DG) „Tržišno natjecanje”];
 - rezultate detaljnih intervjua o troškovima plaćanja: analize od 15. siječnja 2010. (verzija dostavljena 9. ožujka 2010.) detaljnih intervjua održanih u Mađarskoj, Nizozemskoj i Ujedinjenoj Kraljevini;
 - nacrt mrežnog upitnika od 8. ožujka 2010.;
 - rezultate i zaključke testa izvedivosti na Internetu; nacrt izvješća od 24. svibnja 2010.
2. Komisiji se nalaže snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 347, 26.11.2011.

Presuda Općeg suda od 10. rujna 2014. – Micrus Endovascular protiv OHIM-a – Laboratorios Delta (DELTA)

(Predmet T-218/12) ⁽¹⁾

(„Žig Zajednice — Postupak povodom prigovora — Prijava za registraciju verbalnog žiga Zajednice DELTA — Raniji međunarodni i nacionalni figurativni žigovi DELTA PORTUGAL i naziv društva LABORATORIOS DELTA — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009”)

(2014/C 372/18)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Micrus Endovascular LLC (Wilmington, Delaware, Sjedinjene Američke Države) (zastupnik: B. Brandreth, barrister)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (zastupnik: J. Crespo Carrillo, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem OHIM-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Laboratórios Delta L^{da} (Queluz, Portugal) (zastupnik: J. Sena Mioludo, odvjetnik)

Predmet

Tužba protiv odluke drugog žalbenog vijeća OHIM-a od 6. ožujka 2012. (predmet R 244/2011-2) koja se odnosi na postupak povodom prigovora između Laboratórios Delta L^{da} i Micrus Endovascular Corp.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Micrus Endovascular LLC-u nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 217, 21.7.2012.

Presuda Općeg suda od 9. rujna 2014. – Hansestadt Lübeck protiv Komisije**(Predmet T-461/12) ⁽¹⁾****(„Državne potpore — Pristojbe zračnih luka — Zračna luka Lübeck — Odluka o otvaranju postupka propisanog u članku 108. stavku 2. UFEU-a — Članak 107. stavak 1. UFEU-a — Očita greška u ocjeni — Članak 10. Uredbe (EZ) br. 659/1999”)**

(2014/C 372/19)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelji: Hansestadt Lübeck (Njemačka) koji je preuzeo prava Flughafen Lübeck GmbH (zastupnici: M. Núñez Müller, J. Dammann de Chapto i T. Becker, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: T. Maxian Rusche i R. Sauer, agenti)

Predmet

Zahtjev za djelomično poništenje Odluke Komisije C (2012) 1012 final od 22. veljače 2012. o državnim potporama SA.27585 i SA.31149 (2012/C) (ex NN/2012, ex CP 31/2009 i CP 162/2010) – Njemačka, u mjeri u kojoj se ta odluka odnosi na pravilnik o pristojbama zračne luke Lübeck (Njemačka), usvojenom u 2006.

Izreka

1. Odluka Komisije C (2012) 1012 final od 22. veljače 2012. o državnim potporama SA.27585 i SA.31149 (2012/C) (prije NN/2012, prije CP 31/2009 i CP 162/2010) – Njemačka, poništava se u mjeri u kojoj se ta odluka odnosi na pravilnik o pristojbama zračne luke Lübeck, usvojenom u 2006.
2. Tužba se u preostalom odbija.
3. Europskoj komisiji nalaže se snošenje vlastitih troškova i polovice troškova koje je zatražio Hansestadt Lübeck.

⁽¹⁾ SL C 379, 8.12.2012.

Presuda Općeg suda od 9. rujna 2014. – Biscuits Poult protiv OHIM-a – Banketbakkerij Merba (Biscuit)

(Predmet T-494/12) ⁽¹⁾

(„Dizajn Zajednice — Postupak za proglašavanje ništavosti — Registrirani dizajn Zajednice koji prikazuje razlomljeni keks — Razlog ništavosti — Nedostatak individualnog karaktera — Članak 4., članak 6. i članak 25. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 6/2002”)

(2014/C 372/20)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Biscuits Poult SAS (Montauban, Francuska) (zastupnik: C. Chapoullié, odvjetnik)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (zastupnik: A. Folliard-Monguiral, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem OHIM-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Banketbakkerij Merba BV (Oosterhout, Nizozemska) (zastupnik: M. Abello, odvjetnik)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke trećeg žalbenog vijeća OHIM-a od 2. kolovoza 2012. (predmet R 914/2011-3), koja se odnosi na postupak za proglašavanje ništavosti između Banketbakkerija Merbe BV i Biscuits Poult SAS.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Biscuits Poult SAS snosit će vlastite troškove kao i troškove Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (OHIM) te troškove Banketbakkerij Merbe BV.

⁽¹⁾ SL C 26, 26.1.2013.

Presuda Općeg suda od 10. rujna 2014. – DTM Ricambi protiv OHIM-a – STAR (STAR)

(Predmet T-199/13) ⁽¹⁾

(„Žig Zajednice — Postupak povodom prigovora — Prijava za registraciju figurativnog žiga Zajednice STAR — Raniji međunarodni figurativni žig STAR LODI — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009”)

(2014/C 372/21)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Tužitelj: DTM Ricambi Srl (Bolonja, Italija) (zastupnici: V. Catelli i A. Loffredo, odvjetnici)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (zastupnici: L. Rampini i P. Bullock, agenti)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem OHIM-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Società trasporti automobilistici regionali SpA (STAR) (Lodi, Italija) (zastupnik: F. Caricato, odvjetnik)

Predmet

Tužba protiv odluke prvog žalbenog vijeća OHIM-a od 24. siječnja 2013. (predmet R 0124/2012-1) koja se odnosi na postupak povodom prigovora između Società trasporti automobilistici regionali SpA (STAR) i DTM Ricambi Srl.

Izreka

1. *Tužba se odbija.*
2. *DTM Ricambi Srl-u nalaže se snošenje troškova.*

⁽¹⁾ SL C 156, 1.6.2013.

Tužba podnesena 25. srpnja 2014. – Estonija protiv Komisije**(Predmet T-555/14)**

(2014/C 372/22)

*Jezik postupka: estonski***Stranke**

Tužitelj: Republika Estonija (zastupnik: N. Grünberg)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Odluku Europske komisije C(2014) 3271 *final* od 14. svibnja 2014. o privremenim plaćanjima u korist Estonije iz Europskog fonda za ribarstvo (EFR) u okviru operativnog programa potpore za razdoblje od 2007. do 2013.
- naloži tuženiku snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe pet tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog: Komisija je pogrešno primijenila članak 25. stavak 2. i članak 89. Uredbe br. 1198/2006 ⁽¹⁾

Tužitelj ističe da Komisijino tumačenje članka 25., u skladu s kojim je potpora ulaganjima opravdana samo ako slijedom spomenutih ulaganja dođe do poboljšanja relevantnih tehničkih pokazatelja ribarskog plovila koje je znatnije od obnavljanja izvornog stanja plovila, ne odgovara izričaju, svrsi i ciljevima te odredbe. Tekst članka 25. stavka 2. ostavlja široki diskrecijski prostor prilikom odlučivanja o tome kojim vrstama ulaganja se može dati potpora u okviru EFR-a. Budući da je tuženik postupio u skladu s odredbama članka 25. stavka 2., primjena članka 89. i suspenzija privremenih plaćanja za potporu prvoj prioritetnoj osi operativnog programa također nisu primjerene.

2. Drugi tužbeni razlog: Komisija je povrijedila članak 88. Uredbe br. 1198/2006

Tužitelj prigovara da Komisija nije donijela odluku o suspenziji plaćanja u roku od šest mjeseci od obavijesti o prekidu roka za privremeno plaćanje. Smatra da je Komisija time povrijedila članak 88. Uredbe br. 1198/2006 i zanemarila svoje vlastite smjernice o prekidu roka za plaćanje, suspenziji plaćanja i financijskom ispravku.

3. Treći tužbeni razlog: Komisija je povrijedila načelo dobre uprave

Tužitelj smatra da je Komisija donošenjem pobijane odluke povrijedila načelo dobre uprave jer, kao prvo, nije pažljivo ocijenila i uzela u obzir sve informacije koje je on iznio, kao drugo, nije provjerila jesu li točne sve pretpostavke na kojima je temeljila svoju odluku, kao treće, sva ulaganja koja su poduzeta kako bi se poboljšalo stanje amortiziranih ribarskih plovila automatski je smatrala troškovima redovitog održavanja i, kao četvrto, pogrešno je ocijenila da ta ulaganja nisu pridonijela postizanju ciljeva utvrđenih člankom 25. stavkom 2.

4. Četvrti tužbeni razlog: Komisija je povrijedila načelo zaštite legitimnih očekivanja

Tužitelj ističe da je Komisija, unatoč stajalištu koje je jasno i precizno izrazila u svom dopisu, i koje je moglo dovesti do legitimnog očekivanja, prema kojem bi izdaci za renoviranje/popravljanje motora mogli biti obuhvaćeni člankom 25. stavkom 2. Uredbe br. 1198/2006 ako se pritom ne povećava ribolovni kapacitet plovila, kasnije odlučila da takvi izdaci ne pridonose poboljšanju tehničkih pokazatelja ribarskog plovila, nego obnavljanju ili održavanju njegovog izvornog stanja, pa zato ne ispunjavaju uvjete za potporu. Tužitelj tvrdi da nije znao za taj pristup; on ne proizlazi ni iz članka 25. Uredbe br. 1198/2006 ni iz Komisijinog dopisa u kojem je odgovorila na tužiteljevo pitanje u tom smislu.

5. Peti tužbeni razlog: Komisija je povrijedila načelo pravne sigurnosti

Tužitelj smatra da činjenica da je Komisija donijela konačnu odluku o suspenziji zatraženog privremenog plaćanja nakon što je prošlo više od tri godine od prekida roka za plaćanje u pogledu prvog zahtjeva za privremeno plaćanje, čime je propustila poštovati šestomjesečni rok predviđen člankom 88. stavkom 1. Uredbe br. 1198/2006, predstavlja očitu povredu načela pravne sigurnosti. Korisnici potpore iz EFR-a nisu ni na koji način mogli predvidjeti takvo postupanje Komisije.

(¹) Uredba Vijeća (EZ) br. 1198/2006 od 27. srpnja 2006. o Europskom fondu za ribarstvo (SL L 223, str. 1) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 4., svezak 5., str. 96.)

Tužba podnesena 1. kolovoza 2014. – Group OOD protiv OHIM-a – Kosta Ilijev (GROUP Company TOURISM & TRAVEL)

(Predmet T-567/14)

(2014/C 372/23)

Jezik na kojem je tužba podnesena: bugarski

Stranke

Tužitelj: Grup OOD (Sofija, Bugarska) (zastupnici: Dragija Dragijev i Andrej Andrejev, odvjetnici)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni)

Druge stranke pred žalbenim vijećem: Kosta Ilijev, Sofija, Bugarska (zastupnici: Ured za patente i žigove „Zlatarevi“)

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku četvrtog žalbenog vijeća OHIM-a od 2. lipnja 2014. R 1587/2013-4 na temelju članka 65. stavka 3. Uredbe br. 207/2009,
- OHIM-u i, u slučaju intervencije u postupak pred Općim sudom, zainteresiranoj stranci naloži snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Podnositelj prijave žiga Zajednice: Kosta Ilijev.

Predmetni žig Zajednice: figurativni žig u boji s verbalnim elementima „GROUP Company TOURISM & TRAVEL” za proizvode i usluge iz razreda 35, 39 i 43.

Nositelj žiga ili znaka navedenog u postupku povodom prigovora: Grup OOD.

Navedeni žig ili znak: neregistrirani žig koji se sastoji od materijalnih prava na znaku s verbalnim elementima „Group company”.

Odluka Odjela za prigovore: Odbijanje prigovora.

Odluka žalbenog vijeća: Odbijanje žalbe kao neosnovane.

Tužbeni razlozi:

- Povreda članka 76. stavka 1. Uredbe (EZ) br. 207/2009 (izvršena je pogrešna službena provjera sadržaja bugarskog zakona);
- Povreda članka 76. stavka 2. Uredbe (EZ) br. 207/2009 (nije učinjena potpuna i pravilna ocjena podnesenih dokaza);
- Povreda članka 8. stavka 4. Uredbe (EZ) br. 207/2009 (podneseni dokazi i pravni argumenti nisu ispitani s obzirom na pretpostavke navedene odredbe).

Tužba podnesena 4. kolovoza 2014. – Slovenija protiv Komisije

(Predmet T-585/14)

(2014/C 372/24)

Jezik postupka: slovenski

Stranke

Tužitelj: Republika Slovenija (zastupnik: L. Bembič, državni odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku sadržanu u dopisu Glavne uprave za proračun Europske komisije br. BUDG/B/03MV D (2014) 1782918 od 2. lipnja 2014. u kojoj se, s jedne strane, utvrđuje financijska odgovornost tužitelja za gubitke tradicionalnih proračunskih sredstava Unije jer je određena količina šećera uvezena izvan sustava uvoznih tarifnih kvota i nisu utvrđena sredstva za taj uvoz te se, s druge strane, nalaže tužitelju da u proračun Unije stavi na raspolaganje iznos koji odgovara visini izgubljenih tradicionalnih proračunskih sredstava Unije, koji u konkretnom slučaju, da je uvozna dozvola u cijelosti iskorištena, iznose 1 257 000,00 eura,
- naloži Komisiji snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe šest tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog: očita pogreška u procjeni

- U predmetnom dopisu Komisija je pogrešno ocijenila da je gubitak tradicionalnih proračunskih sredstava posljedica pogreške koju je uvoznik počinio u svojem zahtjevu za izdavanjem uvozne dozvole i koju slovenska tijela nisu pravilno otkrili.
- Naime, uvoznik je u roku sastavio i ispravio svoj zahtjev, dok je pogreška nastala u fazi upisa podataka koji se odnose na zahtjeve za izdavanje uvoznih dozvola od strane Agencije Republike Slovenije za poljoprivredno tržište i ruralni razvoj u aplikaciju Komisije AMIS-Quota, i to isključivo zbog manjkavosti sustava AMIS-Quota.

2. Drugi tužbeni razlog: povreda pravila postupka odlučivanja Komisije

- Predmetni dopis je potpisao direktor Glavne uprave za proračun, dok je za pitanja koja se odnose na financijsku odgovornost tužitelja za gubitke tradicionalnih proračunskih sredstava Unije, koja su sadržana u dopisu, nadležna Komisija kao kolegijско tijelo.

3. Treći tužbeni razlog: pomanjkanje obrazloženja i pogrešni pravni temelj
 - Komisija nije dovoljno obrazložila predmetni dopis koji sadrži odluku o financijskoj odgovornosti tužitelja, tako da nije moguće ocijeniti je li dopis pravilan i u skladu s materijalnim pravom, čime je prekršen članak 296. UFEU-a i odredbe Poslovnika Komisije.
 - Osim toga, Komisija nije navela relevantni pravni propis na kojemu je utemeljila svoju odluku da je u konkretnom slučaju utvrđen gubitak tradicionalnih proračunskih sredstava i da je tužitelj financijski odgovoran.
4. Četvrti tužbeni razlog: povreda prava obrane i prava na saslušanje
 - Komisija, prije izdavanja predmetnog dopisa, nije izvijestila tužitelja o činjeničnim i pravnim elementima na kojima temelji svoju odluku, što pridonosi povredi prava na obranu i pravo na saslušanje.
5. Peti tužbeni razlog: pomanjkanje nadzora Komisije
 - Pogreška tužitelja u postupanju povodom zahtjeva za izdavanjem uvozne dozvole je posljedica manjkavosti elektroničkog sustava AMIS-Quota, kojeg je uspostavila i kojeg vodi Komisija te slijedom toga tužitelj nije odgovoran za nastalu pogrešku.
6. Šesti tužbeni razlog: povreda načela proporcionalnosti, pravne sigurnosti i zabrane neopravdanog bogaćenja
 - Prema tužitelju, s obzirom na činjenicu da nije došlo do gubitaka tradicionalnih proračunskih sredstava, pripisivanje financijske odgovornosti zbog pogreške nastale u fazi upisa podataka u manjkavi informacijski sustav Komisije predstavlja neopravdano bogaćenje u korist Unije.
 - Također, povrijeđeno je načelo pravne sigurnosti, budući da nije predviđen postupak za ispravljanje pogreške u slučajevima u kojima može doći do neopravdanog bogaćenja.
 - Osim toga, tužitelj smatra da je propis prema kojemu nije moguće ispraviti upravne pogreške koji nastanu u postupku izdavanja uvoznih dozvola, kada upravna pogreška nikome od zainteresiranih osoba na tržištu ne nanosi štetu – pa slijedom toga nužno ne postoji financijska odgovornost države članice – protivan načelu proporcionalnosti.
 - Konačno, time što nije provela postupak utvrđenja financijske odgovornosti u razumnom roku, Komisija je također povrijedila načelo legitimnih očekivanja.

Tužba podnesena 7. kolovoza 2014. – Xinyi PV Products (Anhui) Holdings protiv Komisije

(Predmet T-586/14)

(2014/C 372/25)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd (Anhui, Narodna Republika Kina) (zastupnici: Y. Melin i V. Akritidis, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Provedbenu uredbu Komisije (EU) br. 470/2014 od 13. svibnja 2014. ⁽¹⁾ o uvođenju konačne antidampinške pristojbe i konačnoj naplati privremene pristojbe na uvoz solarnog stakla podrijetlom iz Narodne Republike Kine u mjeri u kojoj se odnosi na Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd; i

- naloži Komisiji, i svakom intervenijentu kojem bi moglo biti dopušteno poduprijeti Komisiju u tijeku postupka, snošenje troškova ovog postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe četiri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog odnosi se na navod da je Komisija učinila očitu grešku koja se tiče činjenica i prava smatrajući da su tužiteljevi troškovi proizvodnje i financijska situacija podložni značajnim poremećajima prenesenim iz bivšeg sustava bez tržišnoga gospodarstva, čime je povrijeđen članak 2. stavak 7. točka (c) treća alineja osnovne Uredbe.
2. Drugi tužbeni razlog odnosi se na navod da je Komisija učinila očitu grešku koja se tiče ocjene te nije pružila dostatne dokaze zaključujući iz tužiteljeve izvozne cijene da je provizija prodajnog agenta jednaka marži koju tužitelju naplaćuje povezano poduzeće iz Hong Konga, a da ne postoje prikladni dokazi da je to povezano poduzeće zaista djelovalo kao agent uz proviziju, čime je povrijeđen članak 2. stavak 10. točka (i) osnovne Uredbe.
3. Treći tužbeni razlog odnosi se na navod da Komisija nije računala tužiteljevu izvoznju cijenu na temelju stvarno plaćene ili plative cijene za proizvod prilikom prodaje EU, niti se ona temelji na cijeni po kojoj je izvezeni proizvod prvi puta preprodan nezavisnom kupcu u EU, čime je povrijeđen članak 2. stavci 8. i 9. osnovne Uredbe.
4. Četvrti tužbeni razlog odnosi se na navod da je Komisija propustila navesti bitne činjenice i dokaze koji bi omogućili razumijevanje na koji su način izračunate tužiteljeva dampinška marža i marža štete, čime je povrijeđen članak 20. osnovne Uredbe i članak 41. Povelje Europske unije o temeljnim pravima.

(¹) Provedbena uredba Komisije (EU) br. 470/2014 od 13. svibnja 2014. o uvođenju konačne antidampinške pristojbe i konačnoj naplati privremene pristojbe na uvoz solarnog stakla podrijetlom iz Narodne Republike Kine (SL L 142, str. 1.)

Tužba podnesena 11. kolovoza 2014. – Cham i Bena Properties protiv Vijeća

(Predmet T-597/14)

(2014/C 372/26)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelji: Cham Holding Co. SA i Bena Properties Co. SA (Damask, Sirija) (zastupnici: E. Ruchat i C. Cornet d'Elzies, odvjetnici)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- utvrdi tužbu tužitelja dopuštenom i osnovanom;
- posljedično, naloži Europskoj uniji snošenje naknade štete u visini 43.000.000 EUR koju su tužitelji pretrpjeli u vezi s obustavom projekta „Yasmeen Rotana”;
- naloži imenovanje vještaka radi utvrđivanja potpune štete koju su pretrpjeli tužitelji;
- naloži Vijeću Europske Unije snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog svoje tužbe tužitelj ističu tri tužbena razloga koji su u bitnome identični ili slični tužbenim razlozima navedenima u okviru predmeta T-432/11, Makhoul/Conseil.

Tužba podnesena 11. kolovoza 2014. – Bena Properties protiv Vijeća**(Predmet T-602/14)**

(2014/C 372/27)

*Jezik postupka: francuski***Stranke**

Tužitelj: Bena Properties Co. SA (Damask, Sirija) (zastupnici: E. Ruchat i C. Cornet d'Elzius, odvjetnici)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- utvrdi tužbu tužitelja dopuštenom i osnovanom;
- posljedično, poništi Odluku 2014/309/ZVSP od 28. svibnja 2014. i njezine naknadne provedbene akte u mjeri u kojoj se odnose na tužitelja;
- naloži Vijeću Europske Unije snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog svoje tužbe tužitelj ističe tri tužbena razloga koji su u bitnome identični ili slični tužbenim razlozima navedenima u okviru predmeta T-432/11, Makhoul/Conseil ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ SL C 290, str. 13.

Tužba podnesena 14. kolovoza 2014. – Fútbol Club Barcelona protiv OHIM-a (Prikaz grba)**(Predmet T-615/14)**

(2014/C 372/28)

*Jezik na kojem je tužba podnesena: španjolski***Stranke**

Tužitelj: Fútbol Club Barcelona (Barcelona, Španjolska) (zastupnik: J. Carbonell Callicó, odvjetnik)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni)

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- u skladu s člankom 65. stavkom 3. Uredbe br. 207/2009 izmijeni odluku prvog žalbenog vijeća od 23. svibnja 2014. i odluku ispitivačice od 23. svibnja 2013. zbog povrede članka 7. stavka 1. točke (b) i stavka 3. Uredbe br. 207/2009 tako da prizna (i) razlikovni karakter figurativnog žiga za koji je podnesena prijava br. 11 764 354, a time i neprimjenjivost apsolutnog razloga za odbijanje registracije iz članka 7. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009; i (ii) naloži objavu prijave tog žiga tako da po uspješnom okončanju preostalih formalnosti bude moguće odobriti tu prijavu;
- tuženiku naloži snošenje troškova postupka u skladu s člankom 87. stavkom 2. Uredbe br. 207/2009.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Predmetni žig Zajednice: Figurativni žig s prikazom grba za proizvode i usluge iz razreda 16, 25 i 41 – Prijava žiga Zajednice br. 11 764 354

Odluka ispitivača: Odbijanje prijave

Odluka žalbenog vijeća: Odbijanje žalbe

Tužbeni razlozi:

- Povreda članka 7. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009;
- Povreda članka 7. stavka 3. Uredbe br. 207/2009

Rješenje Općeg suda od 3. rujna 2014. – ANKO protiv Komisije i REA-e

(Predmet T-165/14) ⁽¹⁾

(2014/C 372/29)

Jezik postupka: grčki

Predsjednik trećeg vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 175, 10.6.2014.

ISSN 1977-1088 (elektroničko izdanje)
ISSN 1977-060X (tiskano izdanje)



Ured za publikacije Europske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

HR